



Hver skuldu trú ti, at Mykines hevur verið útroðrarbygd og at tilsamans 10 bátar hava róð út og landað veiðuna til saltingar í Mykinesi!

Pálsmessudagur — veitsludagur í Mykinesi!

Búi T. Brattaberg skrivur:

Bæði láturlig og grátuligu vóru tíðindini, ið útvarpið bar út um landið 21.1., hósdagin.

Jú, góð tíðindi. «Fólkatalið í Føroyum veksur í hvørjum, mest í Havnini, sum vituligt er».

So nevndi maðurin nokur stóð, har tíverri ferri vóru í tali í fjør, m.a. í Vági og Runavík. Men tað vóru stór tíðindi, sum ikki einaferð úr Mykinesi. Jú, har gongur nú framá. «Fólkatalið vaks við tveimum í fjør, har av ein nýføðingur, og í dag búgva 29 fólk í Mykinesi».

Oført, og leggur útvarpsmaðurin afturat, «bygdin fer væntandi at menna seg upp aftur meira við nýggjum báti og

tveimum tyrlum».

Jú, alt gott um tað, men trupulleikin er bert tann, at um ein leitar bæði ovarlaga og niðarlaga, so finnst bert 12, sigur og skrivur 12, fólk í Mykinesi, i øllum førum av tí vanligu deyðiliga slagnum. (Eg má heldur beinanvegin skoyta upp í, at um hitt kenda «kriminalliðið» ætla sær til Føroya at leita eftir hesum horvnu, so bara rólig, tey finnst, men aðrastaðni. Tey eru bara á pappirinum her.)

Várhara viti, um hesi tíðindi eru biløgd onkustaðni frá og ella hvørjum tey skulu tæna? Í øllum førum er tað vánaligur tíðindaflutningur, tí fleiri ferðir er vist á, i t.d. bløð-

unum, at fólkayvirlitið kann ikki nýtast til at visa, hvar fólk veruliga býr á bygd í Føroyum.

Hyggur ein um seg her í bygdini í dag, 25. januar, Pálsmessudag, tann dag Súlan kemur til bygdina, (altso fuglurin, hin, báturin, liggur væl bundin við kei í Sørvági og hevur ikki vitjað meira enn ta einu ferðina síðani október). Jú, 11 fólk eru eftir av teimum gomlu mykinesfólkunum, harav tey 5 eru omanfyri 70 og eitt er í skúlaaldrí.

Tann «avskeplaða» myndin í 14. September 20. januar í ár gevur eina heilt aðra veruleikakenda mynd av støðuni, nevniliga at í aldursbólkinum,



Her búgva Olle og Nicolina, elstu fólkin í Mykinesi

kvinnur 25-54 ár, eru hesar millum 1-3% av fólkinum.

Mannfólkameðin stendur heldur betur til við góðum 2 upp í 5%. Men minst til, her eru eisini tey «bara á pappirinum» við.

Hetta yvirlit umfatar 400 fólk í teimum smáu bygdunum í Føroyum. Jú, kalt er her úti í dag, og dýpur er sjónin við teimum 33 tómu húsunum, ið stara spyrjandi út, enn bleiktrar ljósið í teimum 6.

Hetta sær kanska dap-

urt út. Men hjá einum av bygdamanni er stóðan jú ein onnur. Vit vita, at sól in aftur kemur á luftina. Sólplássið er gott her vesturi. Tað kundu nógvir hestar verðið saðlaðir í dag. Ja, allir 8, ið gamla skipanin var. Og elsta korndyrkanin í Føroyum er jú funnin her. (Og tað var aðrenn úttanbiggja-jørðina og aðrenn prestar-nir, embætismenninir lögdu partar av jørðini undir kong og vunnu sær vald).

Jú, vit vita, at lundarnir, ið nú verma síni reyðu bein, niðri í Biskaya, um ikki langa tíð fara at rögva norður eftir aftur og finna setur síni í Lamba, Bakkanum í Dal, Uppi á Eggjum, Uldali, Íralið, Goðsdali og Inni í Tanga, hvørt ár fyri at geva okkum neyðars overvaðu teldumenniskjum ta neyðturviligu «rekreatiónina».

«Hann rann sær kátur upp um heyg» Á jú, tað

